

19. november 2018

EM2018/136

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan gøre det mere attraktivt at uddanne sig til og arbejde som pædagog med henblik på at sikre fagligt velkvalificeret personale til daginstitutionerne

(Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Nivi Olsen fra Demokraterne, tak for dit spændende forslag til forespørgselsdebat.

Vi ønsker alle, at der er gode vilkår for vores børn, og vi er alle interesserede, at børn tages godt om omsorgsmæssigt, uanset hvor vi er og uanset, hvor vi står henne i samfundet.

Jeg er så enig med forslagsstiller Nivi Olsen, at vi i forhold til i dag har massivt brug for pædagoger og dem, som ønsker at uddanne sig som pædagoger. Vi har brug for gode vilkår for dem, som ønsker at uddanne sig som pædagoger, attraktive og en løn, som man kan leve af.

Vi ved alle, at der de sidste år har været meget hårde vilkår for pædagoger. Desværre er der mange børn, som ikke får optimal omsorg i deres eget hjem, og som går uudhvilede i skole. Dette resulterer i ustyrlige børn, som i forhold til de andre børn har brug for mere tid, og det påvirker også forholdene for de andre børn, hvor der bruges masser af kræfter på dem.

Pædagogers vilkår er i forandring, selvom der uddannelsesmæssigt er ikke ændrede forhold sammenlignet med tidligere. Vi hører atter og atter igen, at der er pædagoger, som søger andre jobs pga., at de synes, der er for hårde arbejdsvilkår for dem, hvor de oplever stor træthed pga. omsorgssvigtede børn og har behov for yderligere støtte i forbindelse med pædagogernes opdragelse af dem. Når dette ikke svarer til lønnen, selvom man er glad for jobbet, så er man nødt til at ofre jobbet, som mange siger.

Vi mener, at der er to veje til at komme ud af problematikken. For det første, når man tænker på lønnen, så bør der være incitament til at forhøje pædagoglønnen, i forbindelse med, at man fra politisk side ønsker at arbejde mod omsorgssvigt af børn. Jeg erindrer, at jeg som Naalakkersuisoq for Sociale Anliggender oplevede en forhøjelse af lønnen, som var et specielt tiltag, som gavtede. Her erkendte vi, at vi ikke kunne undvære pædagogerne i forbindelse med at gøre en indsats mod omsorgssvigt af børn.

For det andet, kan man lave initiativ til at gøre noget ved pædagoguddannelsen, således at man lærer om børn med specielle behov, hvor man kan vælge et uddannelsesemne og fag, da vi mener,

Nunatta Qitornai

Inatsisartuni

at vi netop har brug for netop disse pædagoger. Vi mener, at det ellers ville køre godt med, at uddannede pædagoger laver almindeligt pædagogarbejde, og vi vil bane vej for at uddanne sig specielt indenfor pædagogik, som vil pege i rette retning, da vi har behov for at gøre en ekstraordinær handling.

Såfremt vi skal have sammenhængende forældre, børneinstitutioner og skoler, har vi behov for forældrenes og på den anden side også pædagogernes oplevelser. Det kan børnene mærke i pasningen af dem, og vi tvivler ikke på, at vi som offentlighed vil kunne køre med udgangspunkt i deres behov.

Tak for forespørgselsdebatten, Nivi Olsen.